

[Orla Møller.]

sted, det foregår hele tiden. Derfor vil jeg godt, sådan lidt stiltfærdigt måske, sige til fru Nathalie Lind, der har den specielle juridiske sagkundskab, at det er egentlig noget af en overdrivelse at angribe regeringen for at tage det for langsomt på dette område. Der sker altså noget hele tiden. Jeg kan ikke forhindre fru Nathalie Lind i at have den opfattelse, men det er i hvert fald, synes jeg, noget af en overdrivelse.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg har konstateret i justitsministerens svar, at der var en positiv holdning til også at få drøftet den generelle bestemmelse i det arbejde, der skal finde sted, og det er en meget væsentlig ting for mig at se, hvis disse forhold skal løses.

Denne debat har i hvert fald vist befolkningen, mener jeg, én ting: der vil ikke blive sløset med arbejdet på at forhindre den økonomisk stærke i at udnytte den økonomisk svage.

Thestrup: Jeg har ikke et øjeblik været i tvivl om, at justitsministeren har akkurat samme intention, som vi andre har: at få stoppet bagmændenes meget ubehagelige virksomhed for vort samfund.

Der er jo ikke tid nu til at diskutere nærmere spørgsmålet om ytringsfrihedens grænser, og jeg skal ikke gå videre med det, men jeg vil dog bemærke, at der er forhold i samfundet, som er af den art, at det er nødvendigt for pressen og for os her at gribe ind ved visse lejligheder, selv om man kommer til at slå lidt i stykker for enkelte mennesker.

Jeg tror, vi kan sige, at der er nogle ting, vi er ganske enige om. Vi er enige om, at denne trafik må standses, at en generel straffelovregel er nødvendig, at en række specielle bestemmelser må til, og at politiet skal have den fornødne styrkelse.

Jeg kan forstå, at ministeren ikke er tilhænger af det forslag, som vi talte om fra mit partis side, at én fra hvert parti i samarbejde med jurister udefra, med ministeriets jurister og andre skulle prøve at finde frem til den rette regel. Jeg mener stadig, det ville være den bedste ordning, men jeg er da helt klar over, at vi også inden for retsudvalget kan finde frem til en rimelig og fornuftig måde at behandle sagen på, og der er

én ting, der er vigtigere end noget andet: det er, at vi så snart som muligt går i gang med det og får lavet en generel regel.

Nathalie Lind: Må jeg til justitsministeren, der sagde til mig, at han ikke havde opfattet min tale som kritisk, sige: ja men det var den, minister, og når ministeren læser den igennem, kan jeg garantere for, at han vil forstå, det ikke alene var tonefaldet, men også indholdet, der var kritisk.

Det, jeg var og er utilfreds med, er, at man har været for langsom fra regeringens side, inden man tog denne sag op. Jeg mener ikke, det er en undskyldning, en minister kan påberåbe sig — især ikke en minister, der sidder som leder af et departement, der vel har landets bedste juridiske hjerner — at det kan vi ikke overkomme.

Se, forholdet er det — statsministeren var også noget inde på det — at socialdemokratiet havde to ønsker til kriminalpolitikken: på den ene side en lempeligere behandling af mindre forbrydelser, på den anden side en stærk indsats mod den økonomiske kriminalitet. Jeg kan være enig i begge dele, men når forholdet er det, at man ikke på én gang kan nå begge dele, må man vælge, og dér har man altså efter min mening valgt forkert. For udviklingen med hensyn til lavere straffe er jo i gang ved domstolene; der er sådan set ikke noget, der forsømmes her, men man kan lægge en linje fra folketingets side. Derimod har man efter min mening forsømt i tide at få behandlet statsadvokat Grells rapport.

Så siger ministeren, det er et så betydningsfuldt, det er et så stort arbejde, at det må man i hvert fald have 15 måneder til hos rigsadvokaten. Det kan jeg ikke forstå. Jeg har læst notatet meget nøje igennem, og ministeren må jo ikke glemme, at en del af de spørgsmål, rigsadvokaten behandler, er taget op i andre ministerier: hele tinglysnings-spørgsmålet — det påviste jeg i mit første indlæg, og vi hører også af de andres ministre, at man rundt omkring i departementerne var i gang med disse spørgsmål.

Ministeren erkendte, og det siger jeg tak for, at det var på hr. Gudmes initiativ og det er retsudvalgets indsats, at hele spørgsmålet om tvangsauktionsklausulen er taget op, og dermed fik jeg også svar på det ene af de spørgsmål, jeg havde stillet til statsmini-